

Iwona Chomiak-Orsa, Andrzej Greńczuk

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

e-mails: iwona.chomiak@ue.wroc.pl; andrzej.grenczuk@gmail.com

SYSTEM CENTRALNEJ INFORMACJI O POSTĘPOWANIACH SĄDOWYCH I EGZEKUCYJNYCH – ZARYS KONCEPCJI

CENTRAL INFORMATION ABOUT COURT PROCEEDINGS AND ENFORCEMENT PROCEEDINGS – CONCEPT OUTLINE

DOI: 10.15611/ie.2017.3.03

JEL Classification: B83, K19, M15

Streszczenie: W niniejszym artykule przedstawiono koncepcję modelu architektury Centralnej Informacji o Postępowaniach Sądowych i Egzekucyjnych (CIPSE), której zadaniem powinno być zebranie informacji o toczących się postępowaniach sądowych i egzekucyjnych, a następnie udostępnienie odpowiednich zbiorów informacyjnych dedykowanym odbiorcom. Koncepcja zakłada bieżącą synchronizację danych i przygotowanie danych do dalszej obróbki. W artykule przedstawiono również koncepcję architektury systemu, który pozwoliłby na zautomatyzowanie oraz udoskonalenie bieżącego korzystania z informacji o postępowaniach sądowych i egzekucyjnych. Ponieważ zaproponowana w artykule koncepcja CIPSE nie ma odwzorowania w przepisach prawnych, autorzy artykułu wskazują na kierunki oraz zarys zmian przepisów prawnych, które mogłyby sformalizować oraz umożliwić jej wprowadzenie.

Słowa kluczowe: CIPSE, postępowanie egzekucyjne, postępowanie sądowe, prawo, system informatyczny.

Summary: This article aims to present the process concept of the Central Information about Court Proceedings and Enforcement Proceedings (CIPSE), whose task should be to collect information on the ongoing court proceedings and enforcement proceedings and then the provision of appropriate information collections dedicated to the recipients. The concept assumes the current data synchronization and data preparation for further processing. The article will also present the concept of the architecture of the system, which would allow to automate and improve the current use of information about court proceedings and enforcement proceedings. As proposed in the article the concept of CIPSE is not rendering the legal rules, the authors of the article indicate the directions and outline changes to legislation that would formalize and allow its introduction.

Keywords: CIPSE, court proceedings, enforcement proceedings, law, IT system.

1. Wstęp

Procedury sądowe są bardzo często realizowane w długich perspektywach czasowych. Przeciagające się postępowania, czy to sądowe, czy to egzekucyjne, stały się w dzisiejszych czasach normą. Jest to o tyle niepokojąca tendencja, że społeczeństwo powoli przyzwyczaja się do tego. Z drugiej strony przyczynia się to do zmniejszenia zaufania oraz pewności co do sprawności i skuteczności aparatu sprawiedliwości. Przedłużające się postępowania sądowe przyczyniają się również do wzrostu zarówno liczby pomyłek sądowych, jak i stopnia patologii w zachodzących procedurach. Toteż tworzenie rozwiązań w obszarze informacyjnym powinno się przyczynić do usprawniania procedur sądowych, jak również do ułatwiania przekazywania informacji między zainteresowanymi podmiotami uczestniczącymi w postępowaniach [Chomiak-Orsa 2016].

Autorzy artykułu, mając na uwadze zaprezentowane powyżej problemy, pookusili się o zaproponowanie rozwiązania, które mogłoby się przyczynić do poprawy systemu informacyjnego, jaki jest wykorzystywany w trakcie realizacji procedur postępowania sądowego oraz egzekucyjnego. Niniejszy artykuł ma na celu przedstawienie koncepcji modelu architektury Centralnej Informacji o Postępowaniach Sądowych i Egzekucyjnych (CIPSE), której zadaniem powinno być zebranie informacji o toczących się postępowaniach sądowych i egzekucyjnych, a następnie udostępnienie odpowiednich zbiorów informacyjnych dedykowanym odbiorcom.

Ponieważ prezentowana koncepcja nie ma żadnego odwzorowania ani w przepisach prawnych, ani w faktycznym systemie informatycznym, w artykule omówione zostały przesłanki zaprezentowanej koncepcji. Następnie omówiony został kontekst prawny zastosowania omówionego w artykule rozwiązania technicznego. Na tym tle zdefiniowana została architektura systemu informatycznego, który mógłby wspomagać procesy postępowania sądowego oraz egzekucyjnego.

2. Uwarunkowania koncepcji CIPSE

Organy prowadzące postępowania sądowe i egzekucyjne są zobowiązane działać szybko i bez zbędnej zwłoki¹. Zasada szybkości zawarta jest w art. 6 Kodeksu postępowania cywilnego [Ustawa z 17 listopada 1964 r.]. Przepis ten znajduje się w części ogólnej tego kodeksu, co oznacza, że jest stosowany we wszystkich postępowaniach przezeń regulowanych. Zgodnie z treścią tego artykułu „Sąd [a także komornik – przypis własny] powinien przeciwdziałać przewlekaniu postępowania i dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu, jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy”. Dodatkowo ustawodawca również

¹ Gwarancje szybkiego i sprawiedliwego postępowania przed organami państwowymi gwarantuje nam Konstytucja RP. W art. 45 ust. 1 czytamy, iż „Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd”.

zobowiązał strony i uczestników postępowania do tego, aby „[...] przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko” (art. 6 §2 KPC). Należy zatem stwierdzić, iż aby postępowanie mogło być szybko i sprawnie przeprowadzone, należy możliwie jak najbardziej sprawnie identyfikować, w których miejscach dochodzi do zachwiania postępowania i odpowiednio reagować na te zjawiska. Zapewnieniu przejrzystości i szybkości postępowań ma służyć Centralna Informacja o Postępowaniach Sądowych i Egzekucyjnych (CIPSE), za pomocą której będzie można zmieniać racjonalnie przepisy prawne, aby wyeliminować spostrzeżone nieprawidłowości czy wręcz patologie procesowe.

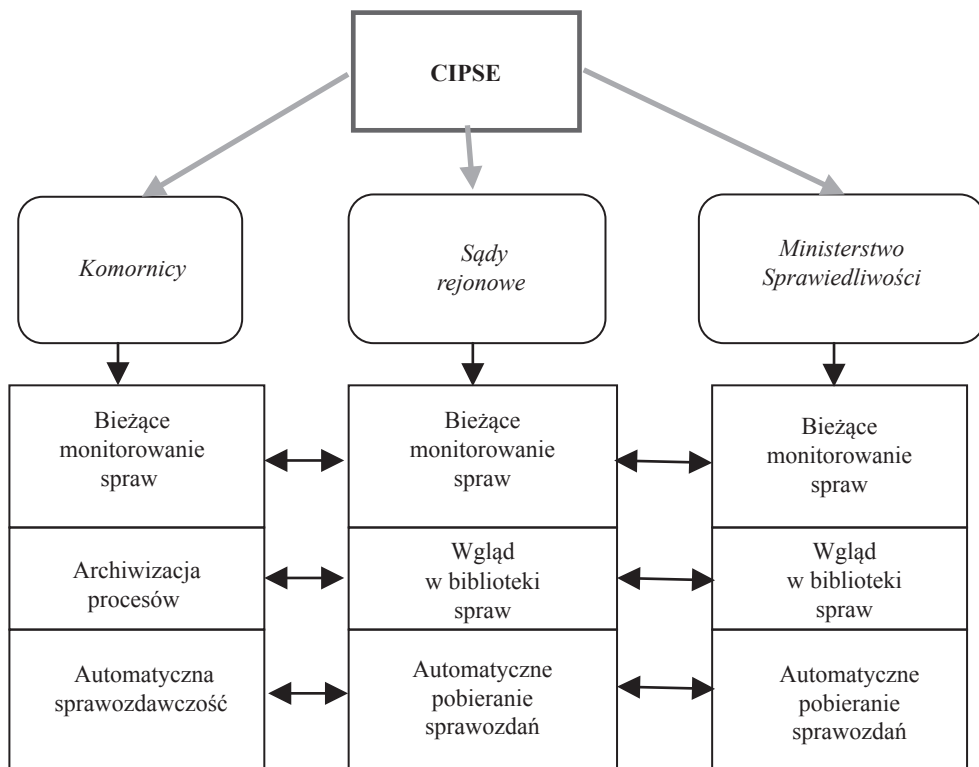
W każdej organizacji, czy mówimy o przedsiębiorstwie, czy o instytucji administracyjnej, jednym z najbardziej newralgicznych obszarów są procesy komunikacyjne, procesy informacyjne umożliwiające poprawne oraz sprawne realizowanie zainicjowanych działań. Procedury sądowe z jednej strony są zdeterminowane przez unormowania prawne, z drugiej strony nie są jednak ograniczane bezwzględnymi ramami czasowymi, w których powinny być ostatecznie zakończone. To przyczynia się niejednokrotnie do nieprzewidywalnego rozciągnięcia procedury. W sytuacji zwiększania horyzontu czasu zwiększa się prawdopodobieństwo popełnienia pomyłki, przeoczenia bądź wręcz utraty informacji. Koncepcja stworzenia Centralnej Informacji o Postępowaniach Sądowych i Egzekucyjnych powinna w istotny sposób wpłynąć na poprawę jakości przeprowadzonych postępowań poprzez zapewnienie niezakłóconego oraz stałego dostępu do pełnych bibliotek informacji gromadzonych w kontekście poszczególnych postępowań, bez względu na horyzont czasowy tych postępowań. Oczywiście zaproponowana koncepcja powinna zawierać tzw. postulaty *de lege ferenda*², które powinny zostać uwzględnione w przyszłych regulacjach prawnych. Oznacza to, że stworzenie rozwiązania aplikacyjnego wspomagającego obsługę postępowań sądowych oraz egzekucyjnych powinno być w pełni unormowane przez przepisy prawa.

3. CIPSE w znaczeniu prawnym

Centralna Informacja o Postępowaniach Sądowych i Egzekucyjnych jest koncepcją stworzenia platformy do przechowywania zasobów informacyjnych oraz wspomagającej realizowane procedury sądowe i egzekucyjne. Grupą podmiotów, dla których rozwiązanie takie byłoby z pewnością najbardziej przydatne, są komornicy. Obecnie w zakresie prawa komornicy mają ustawowy roczny obowiązek sprawozdawczy. Obowiązek ten oznacza konieczność realizacji rocznych sprawozdań, w których zamieszczona jest statystyka dotycząca między innymi takich wielkości, jak liczba prowadzonych spraw, osiągnięty skutek, aktualny status spraw itp. Pro-

² Jest to prawnicze określenie na zgłaszanie ustawodawcy postulatów, które mają na celu wdrożenie określonych przepisów prawnych lub poprawę obecnych przepisów prawnych.

wadząc pilotażowe badania w grupie komorników działających na terenie miasta Wrocławia, autorzy uzyskali informacje, iż sporządzenie takiego raportu jest bardzo czasochłonne dla niektórych z nich³, ponieważ poziom wykorzystania technologii informatycznych w kancelariach komorniczych jest bardzo niski. Oznacza to, że czynności sprawozdawcze, które stanowią obowiązek ustawowy⁴, przyczyniają się do spadku aktywności komorników w prowadzonych sprawach.

Rys. 1. Przepływ informacji między podmiotami wykorzystującymi CIPSE

Źródło: opracowanie własne na podstawie rozmów z respondentami.

Jak już wspomniano, komornicy mają ustawowy obowiązek działać szybko i sprawnie. Konsekwencją powolnego działania może być m.in. skarga na stwierdzenie przewlekłości postępowania [Ustawa z 17 czerwca 2004 r.]. Wprowadzenie i prawne usankcjonowanie CIPSE może usprawnić przepływ informacji oraz komunikację między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami. Przykładowym

³ Stopień czasochłonności rośnie proporcjonalnie do liczby przyjmowanych spraw.

⁴ Zgodnie z art. 66 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jednolity), DzU 2017, poz. 1277, „Komornik jest obowiązany złożyć przed dniem 1 lutego każdego roku sprawozdanie ze swojej działalności”.

rozwiązaniem mogą być np. automatycznie kreowane raporty, które przyczynią się, z jednej strony, do ułatwienia realizacji przez komorników rocznego obowiązku sprawozdawczego, a z drugiej – do sprawniejszego działania całej sieci administracyjnej, ponieważ prezesi sądów rejonowych i Ministerstwo Sprawiedliwości, będąc ustawowymi odbiorcami tych sprawozdań, nie tylko będą mieli wgląd w dokument generowany raz w roku, ale też będą mogli na bieżąco monitorować przebieg spraw dotyczących prowadzonych postępowań i generować raporty w dowolnym momencie. Automatyzacja całego procesu w znaczący sposób przyczyni się do poprawy efektywności realizowanych procedur [Chomiak-Orsa 2014]. Przykładowy przepływ informacji oraz wzajemną komunikację między podmiotami zobrazowano na rys. 1.

W obecnym kształcie postępowanie sądowe i egzekucyjne prowadzone jest na podstawie przepisów KPC. Kodeks ten zawiera swoistą „instrukcję”, jak te organy mają prowadzić postępowania. W związku z tym wprowadzenie CIPSE powinno się odbyć w formie odrębnej ustawy⁵. W **zakresie przedmiotowym** ustawy powinny zostać unormowane zasady funkcjonowania i organizacja CIPSE oraz organu odpowiedzialnego za jego utworzenie i utrzymanie. W tym też zakresie powinny zostać ustalone zasady dostępu do danych oraz ich ochrona, a w tym także zasady udostępniania danych innym podmiotom państwa (w szczególności organom ścigania). Natomiast **zakres podmiotowy** ustawy zawiera informacje, kto jest uprawniony do dostępu do danych, kto jest zobowiązany przekazywać dane do systemu, w tym zakres przekazywanych informacji, jakie informacje mogą być pozyskiwane z systemu, wraz z uzasadnieniem,

Ponieważ rozwiązania informatyczne w obszarze sądownictwa oraz wymiaru sprawiedliwości powinny spełniać uwarunkowania formalnoprawne, ich tworzenie winno się odbywać pod ścisłym nadzorem odpowiednio umocowanych władz państwowych. Dlatego też autorzy artykułu uważają, że nadzór taki w zakresie odpowiedzialności za utworzenie, wdrożenie i utrzymanie CIPSE powinien sprawować minister sprawiedliwości, który w tym zakresie współdziałałby z Ministerstwem Cyfryzacji. Współpraca wymienionych ministerstw pozwoliłaby na komplementarne stworzenie koncepcji rozwiązania, które byłoby adekwatne do potrzeb Ministerstwa Sprawiedliwości, ale miało odpowiednio zdefiniowaną strukturę techniczno-technologiczną, nad którą pieczę sprawowałoby Ministerstwo Cyfryzacji. Oznacza to, że właściwy minister ds. cyfryzacji określiłby standardy techniczne i technologiczne, które miałyby być użyte w procesie tworzenia systemu, a także standardy ochrony danych w CIPSE w porozumieniu z Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych.

Ustawa powinna również określać, iż sądy i komornicy mają możliwość przeglądania danych w systemie pod kątem sprawnego prowadzenia postępowań. Pozyskane informacje z systemu mogą być załączone do akt sprawy. Dane zawarte

⁵ Podobnie jak wprowadzenie Krajowego Rejestru Sądowego, Rejestru Karnego czy Zastawu Rejestrowego i Rejestru Zastawów.

w CIPSE miałyby charakter urzędowy, co stanowiłoby dowód w postępowaniu dowodowym (dowód z dokumentu urzędowego).

4. Architektura CIPSE

Architektura każdego systemu informatycznego polega na odpowiednim doborze komponentów tworzących zarówno jego strukturę techniczną, jak i funkcjonalną. Taka wielokomponentowość w poszczególnych warstwach architektury zwiększa elastyczność proponowanych rozwiązań informatycznych oraz ułatwia i usprawnia wprowadzanie zmian [Bytniewski 2015, s. 11-16]. Głównym atrybutem współczesnych systemów informatycznych zatem jest budowanie ich z wykorzystaniem wielu komponentów, które współpracując ze sobą (na poziomie warstwy pośredniej), umożliwiają zrealizowanie logiki biznesowej obowiązującej w danym podmiocie organizacyjnym. Z technologicznego punktu widzenia logika biznesowa [Mach-Król 2015, s. 43-55] ma odpowiadać przede wszystkim za takie etapy realizacji procedur sądowych i egzekucyjnych, jak:

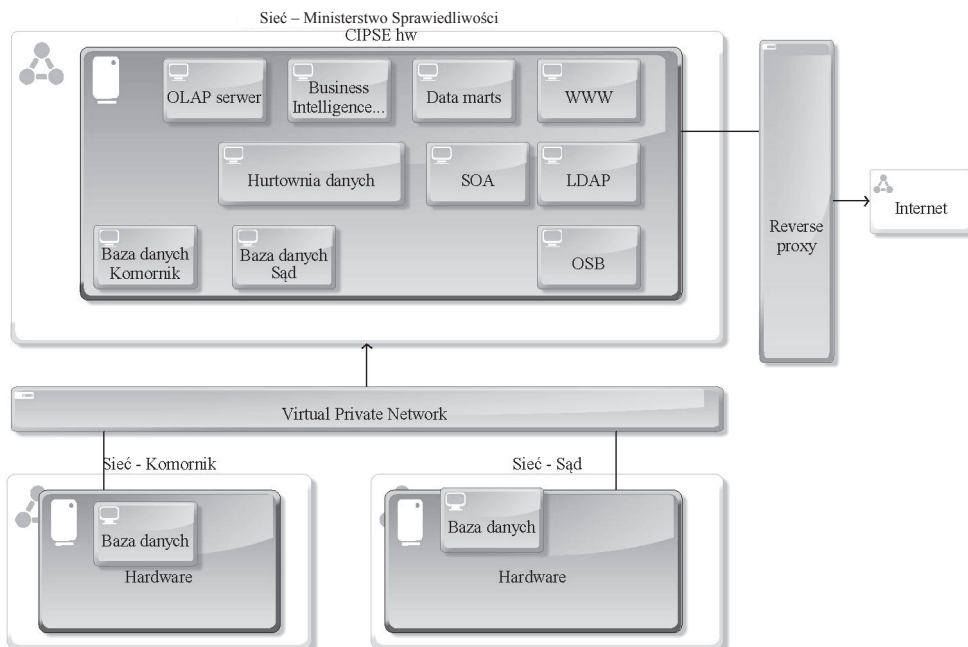
- wprowadzanie danych o rozpoczętych postępowaniach,
- przetwarzanie danych polegające na aktualizacji wpisów, ale również na tworzeniu wielokryterialnych raportów dla poszczególnych grup odbiorców,
- udostępnianie danych w formie odpowiednio przetworzonej, właściwej dla wybranej grupy zainteresowanych podmiotów,
- archiwizacji danych, umożliwiającej zarówno właściwe przechowywanie, jak i powrót do wybranych zasobów informacyjnych, w zależności od rozpoczętych czy kontynuowanych procesów odwoławczych.

Oczywiście zarówno zakres wprowadzania, jak i udostępniania czy realizacji sprawozdawczości powinien podlegać ustawowym regulacjom. W tym kontekście architektura CIPSE powinna się składać z kilku elementów, które zaprezentowano na rys. 2.

Zaprezentowana struktura CIPSE przyjmuje model gwiazdzisty, w którym „jądro” systemu stanowić będzie hurtownia danych. Dostęp do centralnych zasobów CIPSE będzie możliwy dzięki zaprojektowaniu zewnętrznych punktów dostępu, które wykorzystując technologię *reverse proxy* oraz VPN (*virtual private network* – wirtualna sieć prywatna), będą umożliwiały podmiotom zainteresowanym dostęp zdalny do wybranych zasobów informacyjnych oraz będą mogły stanowić część sieci internetowej. Dostęp do sieci znajdującej się w ramach VPN jest możliwy za pomocą specjalnego oprogramowania oraz bezpiecznego sposobu logowania [Kasprowski i in. 2016, s. 239-270]. Wśród wielu możliwości stosowanych dotychczas w rozwiązaniach informatycznych dla podmiotów administracji publicznej, a w tym i dla wymiaru sprawiedliwości, wykorzystywane są rozwiązania takie jak token⁶,

⁶ Token – generator kodów jednorazowych – urządzenie elektroniczne służące do uwierzytelniania transakcji internetowych, najczęściej bankowych. Jego działanie polega na generowaniu ciągów cyfr za pomocą funkcji jednokierunkowej wykorzystującej dwa parametry – jeden stały dla konkret-

który to za pomocą kodu wygenerowanego umożliwi dostęp zdalny do wybranych sekwencji zasobów informatycznych.

Rys. 2. Architektura CIPSE

Źródło: opracowanie własne.

Zapytanie o dostęp trafia do serwera *reverse proxy*, który następnie kieruje zapytanie do serwera WWW, zwracając odpowiedź, tak jak by to on ją generował. Ma to znaczenie, ponieważ w razie próby niedozwolonego wejścia awarii ulegnie tylko ten komponent, a atakujący nie będzie w stanie „pójść” dalej. Serwer WWW zawiera stronę dostępu, która umożliwi logowanie po podaniu loginu i hasła, które następnie są weryfikowane w serwerze LDAP (*lightweight directory access protocol* – lekki protokół dostępu do katalogu). Jeżeli autoryzacja przebiegnie prawidłowo, to serwer WWW wyświetla informacje, do których uprawniony jest użytkownik. W tym miejscu można by wykorzystać częściowo usługę ePUAP⁷, w której obywatele posiadają już swoje zaufane profile⁸. W takim wypadku nie trzeba by było tworzyć nowych kont, tylko można wykorzystać już istniejące i w ten sposób przenieść

nego egzemplarza urzędzenia, drugi zmienny – wprowadzany za pomocą klawiatury, wczytywany z ekranu monitora bądź generowany na podstawie czasu [[https://pl.wikipedia.org/wiki/Token_\(generator_kod%C3%B3w\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Token_(generator_kod%C3%B3w))].

⁷ Elektroniczna Platforma Usług Administracji Publicznej.

⁸ Należy zaznaczyć, że każdy obywatel może samodzielnie utworzyć profil na stronie obywatel.gov.pl i następnie go potwierdzić jako zaufany, zgodnie z instrukcjami tam podanymi.

autoryzację na zewnętrzny serwer. Natomiast w LDAPie zapisane byłyby informacje, czy dany użytkownik może uzyskać dostęp do danych oraz w jakim zakresie.

Sercem CIPSE jest hurtownia danych. Zbiera i organizuje ona dane pochodzące z zewnętrznych źródeł (tu: bazy danych z sądów i komorników), które na wstępie są replikowane do głównych baz znajdujących się w architekturze. Te bazy mogą też dokonać wstępnej agregacji danych. Następnie zachodzi proces ETL (*extract, transform, load* – ekstrakcja, transformacja, ładowanie), który jest odpowiedzialny za załadowanie danych do hurtowni. W dalszej kolejności dane są agregowane, wysyłane do dedykowanych minihurtowni tematycznych (zwanymi *data marts*), które mogą dokonać dalszej „obróbki” danych.

Zaproponowana architektura może być wzorowana na klasycznym rozwiązaniu proponowanym w ramach SOA, gdzie każdy element architektury może odgrywać jedną z czterech głównych ról: dostawcy, pośrednika, klienta/odbiorcy i usługodawcy. W tak zamodelowanym rozwiązaniu rola dostawcy przypada firmie oferującej rozwiązanie informatyczne wspomagające integrację procesów biznesowych – zapewnia aplikację lub wybraną jej funkcjonalność jako usługi dostępne w sieci. Rolę pośrednika mogą przyjąć kancelarie komornicze bądź poszczególne sądy, które będą odpowiedzialne za rejestrowanie oraz uzupełnianie zasobów informacyjnych w hurtowni danych, czyniąc je możliwymi do odnalezienia i wykorzystania przez pozostałe podmioty uczestniczące w procedurach sądowych oraz egzekucyjnych. Klientem/odbiorcą będą – w zależności od rodzaju procedury – te same podmioty, które bądź inicjują procedurę sądową, bądź ją nadzorują czy monitorują [Nowicki, Chomiak-Orsa 2014, s. 109].

Przyjęcie takiej architektury umożliwi również zastosowanie komponentu OSB (*Oracle Serial Bus*), którego zadaniem, zgodnie z informacją podaną przez producenta, firmę Oracle, jest: „przekształcanie złożonych i kruchych fragmentów architektury w sprawne sieci integracyjne, łącząc, wirtualizując i zarządzając interakcjami między usługami i aplikacjami. Oracle Service Bus zapewnia niskokosztową, opartą na standardach integrację środowisk o kluczowym znaczeniu dla SOA, w których ekstremalna wydajność, skalowalność i niezawodność są kluczowymi wymaganiami” [<http://www.oracle.com/technetwork/middleware/service-bus/overview/index.html>].

Kolejnym niezmiernie istotnym komponentem zaproponowanej architektury jest *business intelligence*. Ma on umożliwiać przetwarzanie, grupowanie, raportowanie danych według zadanych przez użytkowników kryteriów wyszukiwania oraz analizy. To dzięki temu komponentowi powinna zostać stworzona możliwość kreowania dowolnych raportów na zadany moment raportowania [Nycz, Pólkowski 2016]. Innymi słowy, użytkownik może zdefiniować własne zapytanie, które następnie będzie mu wyświetlać wyniki w formie i postaci przez niego požądanej. Jest również odpowiedzialny za generowanie raportów wstępnie zdefiniowanych lub stworzonych przez użytkownika na żądanie (*on demand*) [Dudycz 2005, s. 199-213].

Komponent OLAP (*online analytical processing*) ma za zadanie umożliwić użytkownikowi szybką analizę danych w bazie danych (tu: hurtowni danych lub *data marts*) na każde jego żądanie. Technologia OLAP opiera się na tzw. kostce wielowymiarowej, która – raz zdefiniowana – pozwala na szybkie uzyskanie odpowiedzi z wykorzystaniem techniki *data mining* (drążenie danych). Umożliwia również tworzenie nowych widoków zhierarchizowanych na potrzeby bieżących potrzeb „biznesowych”. Komponent ten powinien być zainstalowany w postaci serwera OLAP wraz z odpowiednimi narzędziami, które umożliwią korzystanie z niego.

Jak już wcześniej wspomniano, współczesne systemy informatyczne budowane są na podstawie komponentów, toteż „Systemy BI składają się z trzech podstawowych elementów (warstw), jakimi są HD, zaawansowane techniki analityczne (OLAP – przyp. aut.) i techniki wizualizacji danych (portale korporacyjne)” [Nycz 2012, s. 55]. Wyodrębnienie poszczególnych elementów ma na celu nie tylko poprawę wydajności całego systemu, ale również – w przypadku awarii któregoś z nich – umożliwienie dalszej pracy z pozostałymi. Komponent BI ma służyć jako portal korporacyjny, który będzie umożliwiał prezentację danych oraz drążenie danych na podstawie zdefiniowanych kostek OLAP. Natomiast Ministerstwo Sprawiedliwości będzie mogło na serwerze OLAP dokonywać odrębnych analiz, a nawet definiować nowe kostki, które następnie zostaną „podpięte” do systemu BI [Smok (red.) 2010, s. 157-166].

Całość komponentów wspomagana jest przez warstwę pośrednią (*middleware*), na której zostały uruchomione odpowiednie usługi. W literaturze można spotkać pogląd dotyczący typów infrastruktury *middleware*, tj.: integracja danych, rozproszone środowisko komputerowe, *messanging/queuring*, systemy transakcyjne oraz rozproszone obiekty [Nycz 1998, s. 63]. Wszystkie komponenty współpracują ze sobą, co oznacza, iż użytkownikowi nie są one udostępniane bezpośrednio. Realizacja współpracy następuje za pomocą komponentu SOA. Oczywiście dostęp bezpośredni do każdego komponentu jest możliwy bezpośrednio z sieci Ministerstwa Sprawiedliwości, lecz ze względów bezpieczeństwa może on być ograniczony. Cała działalność jest rejestrowana w logach, przy czym ilość informacji, jaka będzie w nich przechowywana, jest do ustalenia.

Zaproponowana architektura rozwiązania wspomagającego komunikację między podmiotami wchodzącymi w relacje [Olszak, Mach-Król 2015] w wyniku realizowania procedur sądowych oraz egzekucyjnych stanowi swoisty standard dla tego typu rozwiązań wykorzystujących hurtownie danych.

5. Zakończenie

Celem niniejszego artykułu było zaprezentowanie przesłanek, jak również samej koncepcji architektury dla Centralnej Informacji o Postępowaniach Sądowych i Egzekucyjnych, której zadaniem byłoby zebranie informacji i wiedzy o stanie postępowań sądowych i egzekucyjnych w Polsce. Scentralizowana w ten sposób informacja

i wiedza ma nie tylko przyspieszyć toczące się postępowania poprzez analizę zebranych danych, ale także wspomóc ustawodawcę w eliminacji pojawiających się nieprawidłowości oraz patologii przez zmiany prawa, które będą w znaczący sposób wpływać na poprawę komunikacji w tym zakresie.

Głównym zadaniem proponowanej koncepcji jest wykazanie jej efektywności w działaniu. Poprzez dostęp do danych z jednego miejsca organy sądowe i egzekucyjne mogą w szybki sposób zweryfikować, czy strony nie są zaangażowane w podobnym sporze w innym postępowaniu. Jeżeli tak, to będą posiadać już wiedzę o stopniu zaawansowania tamtego postępowania i czy podejmowanie dalszych czynności będzie miało sens, czy też należy postępowanie zawiesić do czasu jego zakończenia (dotyczy postępowań sądowych). W postępowaniu egzekucyjnym komornik będzie miał możliwość sprawdzenia, czy przeciwko dłużnikowi nie są prowadzone inne postępowania. Jeżeli tak, wówczas będzie miał obraz innych postępowań i wiedzę, czy prowadzone postępowanie zakończy się pozytywnie, czy też negatywnie, jak również dostosuje swoje czynności adekwatnie do już podjętych przez pozostałych komorników.

Zaproponowane w artykule rozwiązanie stanowi naturalną konsekwencję kierunków informatyzacji, jakie są podejmowane w obszarze administracji państwowej, jak również wymiaru sprawiedliwości⁹. Wykorzystanie nowoczesnych rozwiązań technologicznych, takich jak hurtownie danych, *Big Data*, *Business Intelligence*, nie tylko przyczynia się do usprawniania działalności przedsiębiorstw, ale powinno być w takim samym wymiarze stosowane również w instytucjach administracyjnych. Ograniczenia objętościowe niniejszego artykułu uniemożliwiają dokonanie pełnej analizy omawianego zagadnienia, w związku z czym autorzy podejmą się dalszej pracy w celu dokładniejszego opisanie poruszanego zagadnienia.

Literatura

- Bytniewski A., 2015, *Pojęcie i cechy zintegrowanych systemów zarządzania*, [w:] Bytniewski A. (red.), *Architektura zintegrowanego systemu zarządzania*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Wrocław.
- Chomiak-Orsa I., 2016, *Znaczenie nowoczesnych ICT w usprawnianiu wewnątrzorganizacyjnej komunikacji*, *Informatyka Ekonomiczna*, nr 1(39), s. 46-55.
- Chomiak-Orsa I., Cieśliński W., 2014, *Strategiczny kontekst zarządzania procesami przepływu wiedzy – model komunikacji elektronicznej na przykładzie przedsiębiorstw sportowych*, *Prace Naukowe Wałbrzyskiej Wyższej Szkoły Zarządzania i Przedsiębiorczości*, t. 27, nr 2, Wałbrzych.
- Chomiak-Orsa I., Greńczuk A. 2017, *Znaczenie narzędzi wirtualizacji procedur cywilnych w opisywaniu procesów prawnych*, *Informatyka Ekonomiczna*, nr 1(43), s. 21-34.

⁹ Należy wskazać kierunki podejmowane przez ministra cyfryzacji na oficjalnej stronie ministerstwa pod adresem [<https://www.gov.pl/cyfryzacja/kierunki-dzialan-strategicznych-ministra-cyfryzacji-w-obszarze-informatyzacji-uslug-publicznych>].

- Dudycz H., 2005, *Kierunki zastosowania wizualizacji informacji w systemach Business Intelligence*, Informatyka Ekonomiczna, nr 8, Wrocław.
- <http://www.oracle.com/technetwork/middleware/service-bus/overview/index.html> (14.11.2017).
- <https://obywatel.gov.pl/czym-jest-epuap> Elektroniczna Platforma Usług Administracji Publicznej.
- [https://pl.wikipedia.org/wiki/Token_\(generator_kod%C3%B3w\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Token_(generator_kod%C3%B3w)) (14.11.2017).
- <https://www.gov.pl/cyfryzacja/kierunki-dzialan-strategicznnych-ministra-cyfryzacji-w-obszarze-informatyzacji-uslug-publicznych> (24.11.2017).
- Kasprowski P., Kozielski S., Kuźniacki P., Pietraszek T., 2016, *Bezpieczeństwo systemów bazodanowych dostępnych przez Internet*, [w:] *Internet w społeczeństwie informacyjnym*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Biznesu, Dąbrowa Górnicza.
- Mach-Król M., 2015, *Analiza i strategia big data w organizacjach*, Studia i Materiały Polskiego Stowarzyszenia Zarządzania Wiedzą, t. 74.
- Nowicki A., Chomiak-Orsa I., 2014, *Integracja procesów informacyjnych w układach sieciowych w kontekście wykorzystania modelu SOA*, Informatyka Ekonomiczna, nr 1.
- Nycz M., 1998, *Wspomaganie procesu podejmowania decyzji w przedsiębiorstwie przy użyciu otwartego systemu ekspertowego*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, Wrocław.
- Nycz M., 2012, *Hurtownie danych i Business Intelligence w organizacji*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Wrocław.
- Nycz M., Półkowski Z., 2016, *Business Intelligence as a Modern IT Supporting Management of Local Government Units in Poland*, International Journal of Knowledge and Systems Science, vol. 7, no. 4, Knowledge Management and Innovation Research Centre, The Hong Kong Polytechnic University, Hong Kong.
- Olszak C.M., Mach-Król M., 2015, *Big Data: A New Value for Organizations*, Advances in Business-Related Scientific Research Conference, ABSRC, Milano.
- Smok B. (red.), 2010, *Business intelligence w zarządzaniu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Wrocław.
- Ustawa z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity), DzU 2016, poz. 1259.
- Ustawa z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity), DzU 2016, poz. 1822 ze zm.
- Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jednolity), DzU 2017, poz. 1277.